

Oponentský posudok

študent: Martina Formánková, bakalárska práca ateliéru Davida Krausa,
FA ČVUT Praha

Adjektívom tohto návrhu by mohlo byť slovo nadväzujúce, alebo kontextuálne, či kontinuálne, tiež zviazané, pokračujúce, alebo súvzťažné, a spojité. Akýkoľvek prídavok použijeme, poukážeme na výrazný záujem riešiteľky o nadviazanie dialógu s okolím a odmietnutie alebo čiastočnú rezignáciu na autonómiu svojho návrhu. Prečo?

Mám rád kontextuálne návrhy, lebo si myslím, že kontinuita nášmu životnému prostrediu chýba vo všeobecnosti a po socialistickej prestávke stále nie je dostatočne prítomná. Myslím, že v kultivovanom českom prostredí (čo si môžem dovoliť povedať zo Slovenska) je toto všeobecne zdieľaný názor. Aspoň, čo sa týka väčšiny školských projektov (ale nielen ich), ktoré sa ku mne dostávajú a projekt Martiny nie je výnimkou. Už pri zastavovacom pláne z minulého semestra, resp. návrhu Komunitného centra Komořan ako celku, zvolila prostriedky, aj keď musím priznať veľmi rafinované, ktoré sa snažia zaradiť novostavbu celkom presne do okolia, Niekde medzi priemyslovú zónu na východ od riešeného územia a obytnú krajinu na západnom okraji. Snaží sa umne vyplniť a prepojiť voľné plochy, ktoré dostala k dispozícii a dať svojim novostavbám súvislosť s okolitým prostredím.

Stavbu čítam v dvoch rovinách – ako skladačku kolektívneho občianskeho programu, ktorá vyjadruje záujem o spojitosť medzi individuálnymi záujmami obyvateľa Komořan a ich kolektívnym uplatnením. Tomu odpovedá lineárne radenie prízemných domčekov na terrene. V druhej rovine zase zjednotením tejto sústavy pod jednu strechu, aby tvorili celok a v jednej budove mohli byť dobrým partnerom stavbám protihľadného priemyslového areálu.

Dispozície sú prehľadné a dobre usporiadané. Som si istý, že dosiahnu vysokú užívateľskú kvalitu. Nie sú utilitárne a poskytujú dostatok alternatívneho priestoru aj pre neformálne stretnutia, ktoré sú pre komunitu tak dôležité.

Zaujímavá je drevená konštrukcia stavby, ako spodnej, tak aj veľkej strechy, ktorá verím dodá centru špeciálne kvality. Otázna pre mňa ako architekta ostáva tvar a vôbec štruktúra veľkej strechy. Myslím, že sa autorka mohla pokúsiť o posun od tradičnej väzníkovej konštrukcie a úplne nerezignovať na súčasné architektonické témy. Aj práca v

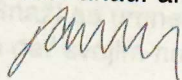
tradičnom duchu musí obsahovať nejaké zdelenie, odkaz, či reflexiu dobovej atmosféry. Návrh je v tomto konzervatívny, čomu rozumiem, ale pre architektúru to je nevyužitá šanca.

Details sú precízne spracované, nemajú výrazné odchýlky od tých, ktoré štandardne navrhujeme v praxi. Technická stránka projektu vôbec aj spracovanie profesií vo mne budí rešpekt a zaslúži si pochvalu.

Snad' otázka na záver: Aké je zavetrenie konštrukcie veľkej drevenej strechy – vodorovné a zvislé? Aké environmentálne otázky autorka v projekte riešila, okrem fotovoltiky na streche a dochádza k nejakej recyklácii?

Projekt celkovo považujem za kvalitný, odporúčam k schváleniu a hodnotím známku lepšie B.

Doc. akad. arch. ing. Ján Studený

v Bratislave

18. 7. 2018